

focus

Van Puin naar Pracht

Samenwerken met kinderen en ouders rond thema's die als zinvol ervaren worden. Wat is er zinvoller dan van afval weer iets nieuws te maken?

DOOR: ADAM BUCKINGHAM - Laat een paar technisch wetenschappers die elkaars taal niet spreken samen met elkaar de motor van een grasmaaiër uit elkaar halen. Het plezier in deze klus straalt van hen af. Ze praten en overleggen opgewonden met elkaar terwijl ze echte instrumenten gebruiken om een echte klus te klaren. Hierbij plaatsen ze zichzelf vol overgave in de

rol van competente en betrokken leerling en leermeester tegelijk. Deze eenvoudige bezigheid is voor volwassen technici een waardevol moment voor sociale interactie, het verwerven van taal, zelfexpressie, het leveren van een prestatie en het tonen van zelfvertrouwen. De bezigheid belooft het gevoel van zelfredzaamheid en voedt de nieuwsgierigheid.

Wat zou een dergelijke uitdaging voor kinderen betekenen die nog een wereld te leren en te ontdekken hebben?

In mijn werk met kinderen vind ik er een uitdaging in om creatieve manieren te vinden om afval en 'waardeloos materiaal' opnieuw te gebruiken. Ik probeer afval van de gemeenschap te transformeren tot nieuwe leerervaringen voor jonge kinderen. Dit is zowel voor het kind als de gemeenschap betekenisvol.

In dit project worden kinderen en volwassenen uit de gemeenschap die de kinderen omringt, met elkaar verbonden. Kinderen en

volwassenen beseffen dat ze samen bijdragen aan de gemeenschap door van afgedankte materialen iets te maken wat voor die gemeenschap nuttig en handig is.

Het materiaal dat ik verzamel biedt de kinderen de mogelijkheid om objecten uit de echte wereld te gebruiken en te onderzoeken. Zo maken kinderen al spelend kennis met voorwerpen en materialen die van belang zijn voor het leven in de gemeenschap.

Een belangrijk neven-effect van mijn werk in dit project is dat ouders zich er makkelijk bij laten betrekken. Vooral mannen voelen zich aangesproken een bijdrage te leveren. Door mee te helpen voorwerpen te verzamelen of door zelf werktuigen te maken, raken vaders betrokken bij het kindercentrum. Bovendien maken dit soort activiteiten het werken in voorzieningen voor jonge kinderen aantrekkelijker voor mannelijke professionals.

*Adam Buckingham is opvoeder bij de Auckland Kindergartens Association. Ga voor meer details en foto's naar www.reuse.schoolnet.co.nz
• E: adam1joanne@hotmail.com*

Whānau is een Māori-term die zowel het concept van familie, als de individuen in het gezin en het uitgebreide gezin omvat. In de projecten van *Whānau Development*, veroveren de Māori hun cultuur, historische kennis, identiteit, eigenwaarde en gevoel van verbondenheid terug. Voor meer informatie over dit onderwerp, zie *A place for whānau in Children in Europe*, nr. 18. In Vlaanderen en Nederland is dit artikel beschikbaar op www.vbjk.be.

Tips:

- heb plezier in het zoeken naar materialen en het daarbij betrekken van mensen die kunnen helpen;
- Improviseer, kijk hoe kinderen de materialen gebruiken en pas je eigen ideeën daarop aan;
- stel de materialen overzichtelijk en uitnodigend uit, hou het simpel;
- geef kinderen de tijd en vrijheid om te onderzoeken en te experimenteren met hoe de materialen werken;
- denk aan de fysieke ruimte, de locatie, organisatie, opslag en het onderhoud van het materiaal;
- gebruik voor alle materialen de juiste benaming.

